Wetterlundhelgen 2026

tema

”Det tidsenliga Lammet och Det falska profetdömet”

Texturval för samtal:

Texter ur ANDENS LAG av N.P. Wetterlund

Innehållsförteckning:

FJÄRDE KAPITLET – Lammet

Det tidsenliga Lammet..... 1

TOLFTE KAPITLET – Solkvinnan

Vad är de kvarblivna ättlingarnas kännetecken? 1

Jesu vittnesbörd på profetisk grund 2

Drakens krig mot de kvarblivna ättlingarna under det sjätte världsriket 2

Drakens krig mot de kvarblivna ättlingarna under det sjunde världsriket 3

TIONDE KAPITLET – Det falska profetdömet

Paddömets horn och mun 3

Skökodömets tecken och eld 4

Domselden från himmelen. 4

Det falska profetdömets trolldom och skuld

Paddömets trolldom..... 5

Det falska profetdömets laglöshet och paddblåsning

Skökodömets laglöshet..... 6

Skökodömets paddblåsning..... 6

Paddömets paddblåsning 6

Salig är den som vakar och bevarar sina kläder ...7

Frågor för samtal – se sista sidan

Uppdaterad 2026-09-09

FJÄRDE KAPITLET

Lammet

Upp 5:6–14

Det tidsenliga Lammet

Lamm och vilddjur är varandras motsatser. Då Kristus liknas vid ett lamm, ställs han i den allra skarpaste motsats till vilddjuret.

Lammet är den himmelske anden i människogestalt. Hela hans betydelse ligger i hans ande från ovan.

Vilddjuret är den jordiske och underjordiske anden i människogestalt. Hela dess betydelse ligger i dess ande från nedan.

Lammet och vilddjuret är alltså de skarpaste motsatser som finns. Ty de är himmelsk och jordisk ande, Guds och Satans ande.

På denna motsats hänger kristendomens tillvaro på jorden. Den ska därför sekundligen, orygglig en och intill blods hållas vid makt i lära och liv. Ty annars flyter kristendom och värld tillsammans. Och det är just detta de har gjort. Och denna blandning är skökan, som fördärvar alla jordens folk. Utplånandet av den djupa, fina och skarpa gränsen mellan Lammet och vilddjuret är den stora världsförförelsen i vårt världsrike.

Lammet ska vara tidsenligt. Och tidsenligt är det blott då, när det får vara vad det är: den absoluta motsatsen till vilddjuret.

Detta är i varje tid det *nya* Lammet, som alltid är det *gamla* Lammet. Det nya består i det *högre* mått av ande, som Lammet vill och måste ge i varje tid för att hålla jämna steg med det *högre* mått av ande, som vilddjuret utvecklar i varje tid. Kristendomen *släpper* aldrig det gamla, men den *stannar* aldrig vid det gamla, gör den det så dör den. Den måste ”ta fram nytt och gammalt” (Matt 13:52), det gamla i tidsenlig andekraft, ljus och gestalt. Evangelium står, även det, under utvecklingens omutliga: ”Rulla!”

Det i sanning ”moderna” evangeliet är alltså det som kommer med en förnyad kraftande, den som avslöjar, upplöser och övervinner det nya vilddjuret, den moderne världsanden.

Detta är oemotsägligt. Och därav ser vi två saker:

– dels att en stor del av den gamla levande kristendomen inte är tidsenlig, ty den besitter inte den kraftande genom steget-ut-frälsningen som tiden kräver.

– dels att en stor del av den s.k. moderna kristendomen inte alls är modern, utan mycket gammalmodig. Hela den ”moderna vänstern” är blott den moderna skökan. Ty den absoluta motsatsen mellan Lammet och vilddjuret hålls inte heller där vid makt. Man smetar evangelium även där på djuret, i stället för att döda det med evangelium. Det nya består blott däri, att man mera nosigt och fräckt tar vilddjuret, den moderne världsanden, i försvar och omstöper läran efter hans smak.

———————

.....

Se upp, ni Herrens heliga! Gränsen mellan Lammet och vilddjuret utplånas allt mer. Och den ska utplånas ända därhän att hela jorden blir fördärvad av skökan. Och detta som den naturliga och nödvändiga följden därav att Lammet inte fick vara tidsenligt, utan sammanblandades med djuret. Fram med Lammet just sådant det står där mitt i tronen: med 7 horn och 7 ögon. Fram med den sjusidige kraftanden (Jes 11:1–5), den enda makt i himmel och på jord som avslöjar och övervinner den i elftehornskonungen *samlade* sjuhövdade världsanden (Upp 17:12–14; Dan 7:24–27). Den nuvarande kristendomen, i stort sett, räcker inte till. Den måste bli tidsenlig, *Harmageddonisk.* Herrens heliga i alla kyrkor, både stora och små, måste bli *i sanning* moderna, modernt evangeliska, d.v.s. iklädda den övervinnande kraftanden, den himmelske tronanden, inför vilken hela världsvilddjuret segnar ned på Harmageddon.

Fram med det himmelska lejonmodet, det allt fördragande, allt lidande lamm-modet, den överjordiska och övervärldsliga första- och andrabudskärlek, som går i döden med de 42 månadernas aftonsol (Upp 13:5) och de 1.000 årens morgonsol (20:1–6) på sin panna.

AL sid 118–122 (6–9 i pdf, kap.4)

TOLFTE KAPITLET

Solkvinnan

Upp 12:1–2

Vad är de kvarblivna ättlingarnas kännetecken?

I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot de kvarblivna av hennes ätt, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd. (Upp 12:17)

Här ser vi deras kännetecken. Det är detta:

"De lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd". De är **budhållare**.

Det är alltså genom budhållningen som de hållit sig kvar i den höga släktskapen med den mistade modern. Det är budhållningen som gjort dem outrotliga och oövervunna mitt under det att de var övervunna av draken.

Så under hela det 6:e och det 7:e världsriket. De höga ättlingarna behåller sina höga anor endast genom budhållningen. Genom den står de oövervunna av draken, vilddjuret och skökan mitt under det att de står övervunna av dem (Upp 13:7) och inte kan förhindra deras gräsliga själamord och världsfördärv. Ja, budhållningen är den heliga ättens stående kännetecken. Märk det, ni kvarblivna ättlingar!

Och budhållningen är alltid tubudshållning, nämligen den eviga kärlekens, den eviga rättfärdighetens, den eviga livsnådens, den evige andens första- och andrabudshållning (Matt 22:36–40). De kvarblivna står som tubudsbarn inne i Lammets tubudsande med slaktmärket. Därmed står de i släktskapen med den apostoliska hemmamodern i rätt nedstigande led. Budsläppning är vansläktning.

AL sid 1216–1217 (48 i pdf, kap.12)

Jesu vittnesbörd på profetisk grund

…… (Upp 19:10) ……

I vart och ett av solkvinnans skeden påvisar profetian två viktiga saker. De är dels den ande, som under det ifrågavarande skedet står till solkvinnans förfogande, dels de fiender, som hon där har att bekämpa. Och båda sakerna måste de heliga noga känna för att kunna tidsenligt frambära Jesu vittnesbörd.

Så ska t.ex. de heliga, som lever i vår tid och som utgör ättlingekvinnan under skökodömet, veta vilken ande som ges dem under denna tid. Denne ande är, som vi ofta antytt, ökenanden med "den lilla kraften" (Upp 3:8). Och det krävs äkta filadelfisk hushållnings- eller subjektiveringskonst för att få "smulan och grynet" att räcka till för alla behov. Men få är de som förstår denna konst, och därför är "Filadelfierna" så få, så få i alla kyrkor. Och den fiende som dessa "Filadelfier" har att bekämpa är framför allt den *döpte* draken, som är det kristnade vilddjuret eller skökan. Ja, de har att möta särskilt den *troende* draken, som ber och sjunger och tackar Gud för sin frälsning. Och inför denne frälste Satan står "Filadelfierna" *besegrade* och kan i stort sett inte förhindra hans gräsliga själamord och världsfördärv i Guds namn. Här gäller det att frambära Jesu vittnesbörd tidsenligt, så att man står oövervunnen av draken, mitt under det att man är övervunnen av honom. Ja, här gäller det att vittna i tidsenlig säck, som är de kvarblivna ättlingarnas säck (Upp 11:3), sorgedräkten över den mistade modern och den ställföreträdande botdräkten, under vilken klappar det hjärta som omfamnar hela världen och bär all dess synd inför Gud som sin egen.

AL sid 1224–1225 (52–53 i pdf, kap.12)

Drakens krig mot de kvarblivna ättlingarna under det sjätte världsriket

…..

Gränslinjen kring denna församling går inte kring den eller den storkyrkan eller småkyrkan, hur mycket man än må bemöda sig om den, *utan den skär tvärt igenom alla kyrkor både stora och små, och ställer alla "smyrnensiska" och "filadelfiska", "tyatiriska" och "sardesiska" budhållare på den ena sidan och alla de övriga på den andra sidan. Ja, just så som mönstraren på Patmos ställde dem.* Ättlingeförsamlingens råmärke är hennes i skriften givna tresidiga kännetecken: *Hon håller Guds bud, hon har Jesu vittnesbörd, hon har profetians ande.* Men det är bristen på denne ande och därmed bristen på insikt i solkvinnans "kyrkohistoria", som är orsaken till detta vidriga käbbel och skrik: *"Här,* nej *här,* nej *här* är den sanne Kristus." Och under allt detta öronbedövande larm är saken mycket enkel och tydlig, ty saken är denna: *Kristus framträder under tidernas lopp endast som profetians Kristus, d.v.s. som samtidig eller tidsenlig och alltså med det tidsenliga andemåttet och med det tidsenliga kravet.* Bara de som har *denne* Kristus och som alltså håller hans bud eller frambär hans vittnesbörd, inte tidsvidrigt, utan tidsenligt under solkvinnans olika skeden och lägen – endast de är hans församling, den i mönstringens stund ostraffliga. Detta är ju till och med så tydligt att det säger sig självt att det är så. Saken hänger alltså helt och hållet på ett sådant andedop som ställer människan på smyrnensisk och filadelfisk förstabuds-höjd, den enda ståndpunkt som mönstraren godkänner. Endast på detta Sions förstabudsberg, som alltid är *nu*-berget eller

som alltid befinner sig i samtidighetsläget, står Guds församling, den i mönstringens stund ostraffliga.

AL sid 1235–1236 (59 i pdf, kap.12)

Drakens krig mot de kvarblivna ättlingarna under det sjunde världsriket

.....

I det 7:e världsriket, som är demonriket, möter alltså draken de kvarblivna ättlingarna med en övernaturlig andemakt i människogestalt, en fruktansvärd kraftbeklädning från nedan. *Detta känner alla verkligt troende människor redan nu.* De inser att de står inför ett nytt krig, där deras hittills varande andemått inte räcker till. Här går ett rop ur alla heligas hjärtan efter en ny pingstdag med en ny kraftbeklädning från höjden. Ja, ett skriande rop ur andarnas djup efter en tidsenlig dräkt, utan vilken de inte kan uppta striden mot österns barbarer.

Ja, sälla är alla ni som ser att ni nu behöver *något nytt,* sälla är alla de som ropar efter den nya dräkten! Den kommer, den kommer: **byssusdräkten**, "den glänsande rena" (Upp 19:7–8). Men den kommer endast till dem som av *allt* hjärta, *all* själ, *all* kraft och *allt* förstånd begär densamma. Ty endast dessa trånande förstabudsandar kan bära den nya förstabudsdräkten och bestiga den nya förstabudshöjden.

Överallt där de förskingrade ättlingarna nu samlas i ett litet "Smyrna", ett litet "Filadelfia", där är deras första och sista bön. Ja, deras stående böneämne just detta: *"Herre, Herre, ny dräkt, ny dräkt! Ta ut oss, föd ut oss, om än med onämnbara kval! Och föd in oss i Harmagedons segerande, den glänsande och rena!"*

Och överallt där en ättling nu går eller står, där suckar han så: *"Herre, Herre, kläd mig i det himmelska byssus, ty utan det är jag ohjälpligt förlorad i det nya krig som nu börjar föras mot mig!"*

.....

Så blir ättlingekvinnan tidsenligt rustad för det nya kriget. Skökans fördämning mot hemmafloden är raserad genom Guds rättvisa dom över henne. Den apostoliske anden gjuts så som över de 120 på pingstdagen. *Och med något mindre var det aldrig värt att möta det demoniska och antikristiska världsväldet!*

Med denne ande blir de förskingrade ättlingarna i stånd att organisera sig efter det nya krigets behov. Kraftiga Smyrna- och Filadelfiaförsamlingar här och där i byssusdräkt och byssusvapen. De kommer att föra inte bara försvarskrig, utan även anfallskrig genom sjunderiks-missionen. Apostoliska kraftgärningar slår människorna med häpnad och försätter dem i vördnad. Men draken svarar med "stora tecken och under".

Under hela det 7:e världsriket är ättlingekvinnan fortfarande i öknen. Men nu är det en ny öken. Hon bor inte längre tillsammans med skökan, utan tillsammans med österns barbarer i människogestalt. Ja, tillsammans med "pilormen, gastar och spöken, hornugglor och korpar" i människogestalt. Det är demon-öknen där det gäller att bevara ättlingekännetecknet, som är att hålla Guds bud tidsenligt eller att frambära Jesu vittnesbörd i profetians byssusande. I denna öken blir "Smyrna- och Filadelfiaförsamlingarna" ofta sprängda och ättlingarna förödda och förströdda. Så får de känna att de fortfarande är övervunna av draken och står i säcken. Israel har ännu inte blivit deras moder. Folk-frälsningens tid är ännu inte inne.

AL sid 1239–1241 (61–63 i pdf, kap.12)

TIONDE KAPITLET

Det falska profetdömet

Upp 13:11–17; Dan 7:8, 19–21, 23–25

Paddömets horn och mun

…… Upp 16:12–14 ……

Denna munförändring är en genomgripande världstilldragelse. Ty det är *ett*-hornet som talar. Dess tal är *en*-väldigt. *Ett*-hornet för ordet i hela världen. *Ett*-hornet är ordförande överallt på jorden. O fasa!

I och med denna horn- och munförändring sker även en förändring av skenet. Ty ett-hornet "har ögon som liknar människoögon". De är icke människoögon, utan avgrundsögon, Satans-ögon, men de *"liknar"* eller har sken av människoögon. Här har vi i det nya skenet, sjunderiksskenet, som alltså icke är skenet av Lammet utan av *människan.* Skenet av Lammet är sjätteriksskenet. Det har nu gjort sin tjänst och behövs icke mer. Det var ett listigt medel att under det 6:e världsriket rädda djurmänniskan. Nu träder hon fram såsom det

7:e världsrikets fullmogna djurmänniska, men under sken av att vara den *sanna* människan. Skökan var så angelägen att lägga den personliga frälsningen utanför födelsen. Därmed blev den gamle Adam vid liv. Och nu lever han upp som den "sanna människan". Ja, han sätter sig i den andre Adams ställe (1 Kor 15:45) såsom den ende "frälsare" som finns, självfrälsaren, och i Guds ställe såsom den ende Gud som finns. Ett-hornet predikar *människan* såsom den ende Guden. Här har alltså lögnen nått sin höjd. Och på denna höjd står hela det 7:e världsriket.

Men denna svindlande sken-, lögn- och högmodshöjd är i verkligheten ett förfärande djup. Ty här ligger mänskligheten fallen så djupt som det är möjligt att falla inom världsrättfärdiggörelsens gräns. Hon ligger ända ned på bottnen av syndens och dödens elände. Hela hennes härliga värld med all dess förstabudslösa vetenskap, bildning och kultur är ingenting annat än ett *träsk,* en stinkande *sump.* Den stolta och stortaliga, gudblivna och himmelsstormande sjunderiksmänniskan är blott *träskinnevånaren. Det* är den verkliga sanningen i allt detta lögn- och skenväsen. Och just denna förfärande sanning slår profetian henne i ögonen med det ordet: **”Padda”.** Vilken ironi, vilken mördande sanningsudd i det ordet! Och vilken hårresande förödmjukelse för denna "gudamänniska" då hon till sist får se sig vara "paddan"!

.....

Men allt detta sker under sken av att göra människorna till sanna människor. Den gamle och listige ormen är alltså med, men han ligger fördold under det nya skenet och gör människan till en jord- och träskkrypande padda, under det att hon tror sig vara jordens Gud. Och sålunda är det 7:e världsrikets signatur: den människoliknande **Ett-hornsdraken** som är **Ett-hornsprofeten** eller paddprofeten. I denne människodrake ser "jordens invånare" människan och hör människan. Draken ser och hör de icke ty de är "förledda" genom den listiga horn- och munförändringen nr 2.

.....

Så är kattbjörnen och därmed Satan i stånd att begagna sig av båda horn- och munförändringarna på *en* gång. På samma dag och på samma timme uppträder han på det ena stället som skökoprofet och på det andra stället som paddprofet. Och på båda ställena går det ut på blott ett: att gömma paddan i skenet och därmed "förleda jordens invånare", så att de bor blott på jorden och icke i den stad som har "grundvalarna" (Heb 11:9–10), vilka är "Andens lag": den eviga kärleken, den eviga rättfärdigheten, den eviga livsnåden, den evige anden.

AL sid 926–930 (6–8 i pdf, kap.10)

Skökodömets tecken och eld

Domselden från himmelen.

.....

Och genom dessa kraftverkare, som är stamtecken, gör skökoprofeten även många bitecken eller biunder. De är de enstaka och underbara kraftgärningarna i skökodömet. Herren har angett sådana: *"Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare"* (Matt 7:22–23).

Låt oss ett ögonblick stanna inför detta förfärande ord. – Lägg märke till att dessa förledda med största eftertryck försäkrar att de verkat "med Jesu namn". De säjer sig ha profeterat i Jesu namn, utdrivit onda andar i Jesu namn och gjort många kraftgärningar i Jesu namn. Hela deras liv och verk hade gått "med Jesu namn". "Jesus, Jesus, Jesus" – så lät det alltid och överallt. Med det namnet började de sin dag, med det namnet slutade de den. Ja, "Jesus" var deras – "allt".

Men se nu det förskräckliga. I allt detta ideliga "Jesus"-väsen fanns det icke en skymt av Jesus. Det betygar han starkt: "Jag har aldrig känt er". De var alltså helt och hållet okända av Jesus, och Jesus var helt och hållet okänd av dem.

Vad var det då för en "Jesus", som dessa förledda hade? Jo, det var den falske Jesus, som alltid är den *tubudslöse* Jesus. Just *det* säger han dem i dessa förskräckliga ord: "gå bort ifrån mig, ni förbrytare". I grundtexten står: "gå bort ifrån mig, ni som verkar laglösheten."

Ja, just så står där: *"ni som verkar laglösheten".* Alltså var deras verk *laglösa* hur *lagenliga* de än såg ut. Och alltså var deras "Jesus", den *laglöse* "Jesus". Ja, just den *budlöse* "Jesus", som är skökans "Jesus". Dessa

väldiga gärningsmän kände icke den allena frälsande stamgärningen som av allt hjärta, all själ, all kraft och allt förstånd gör Gud till Gud och ingen annan (Luk 10:27). Och därför var de *förbrytare* mitt i alla sina gärningar, *laglösa* mitt i all sin glänsande lagenlighet. Och så var hela deras tid och evighet förlorad.

All laglöshet är förstabudslöshet. Utan förstabudshållning ingen budhållning. Men med förstabudshållning går all budhållning lätt och behändigt. Denna grundsanning påvisade Luther ofta. Och den tillämpade han just på den rättfärdiggörande och allena frälsande tron t.ex. i detta ord, som vi väl 10 gånger anfört: *"Tron fullbordar det första budet i Guds lag och därmed lätt alla andra bud"*.

AL sid 948–949 (20 i pdf, kap.10)

Alltså finns det blott ett enda medel att undfly skökodömets alla faror, alla dess tecken och all dess eld. Och det medlet är **tubuds-Jesus,** som framför allt är *förstabuds-Jesus.* Stå gärningsman och gärningskvinna i gärningsmannen på Sions berg – och du är räddad från alla faror! Stå prima och sekundlig förstabudsgörare och därmed prima och daglig andrabudsgörare i **tubudsgöraren** på himmelsk härlighetshöjd – då står du högt uppöver skökodömet och kan genomskåda detsamma.

Allt hänger på förstabudsgärningen. Utan den är tid och evighet förlorad. Utan den är alla mina gärningar laglösa gärningar, ja laglösa, även om jag bespisade och klädde alla fattiga, botade alla sjuka och utdrev alla djävlar som finns på vår jord (1 Kor 13:1–5).

Var ett namn i Jesu namn – blott då är du känd av Jesus och Jesus känd av dig. Ty vad det lider så ska det uppstå så starka förvillelseväder "i Jesu namn", att alla ska ryckas med som icke är namn i hans namn eller är gärningsmän i gärningsmannen på Sions berg. Det ska bli en grundlig sållning bland de troende så att det blir uppenbart vilka som är gärningsmän i hans namn eller ogärningsmän i hans namn, vilka som verkar "Andens lag" eller "verkar laglösheten".

AL sid 951–952 (22 i pdf, kap.10)

Det falska profetdömets trolldom och skuld

Paddömets trolldom

.....

”Jag är Gud och det finns ingen annan” säger Gud (Jes 45:22). – Men: *"Jag och ingen annan"* säger trollgubben i Rom. Så säger också hundratals skökotroll eller trollkyrkor. Detta är den smygande **"självförgudningen"** i Guds namn". – Men: *"Jag och ingen annan",* säger ett-hornet med människoögon. Här är människan den ende Gud som finns. Här träder alltså självförgudningen öppet i dagen och springer upp i sin högsta spets. Men det är ju blott "den utdragna linjen". Linjen är den mångtusenåriga förstabudslösheten eller trolleriet. Hon började i paradiset då Adam och Eva sökte trolla sig till *likhet med Gud* utanför det första budet, och hon löper genom de fem världsrikenas trolldomen, löper in i det 6:e världsrikets kristna trolldöme, löper upp i troll-Rom som är självförgudningens kristna central på jorden, löper upp i det 7:e världsrikets trolldöme som är paddömet, löper ända upp i himmelshöjd då den gudablivna människan *"sätter sig i Guds tempel och föreger sig vara Gud"* och tar sig för att utrota Gud, hans Son och hans heliga från jorden. – *Med en så skarp följdriktighet och med en så världsbehärskande andekraft från nedan och med en så fasansfull innebörd går förstabudslöshetens och självförgudningens trolldomssynd genom världen.* Det är därför som vi på varje blad i "Andens Lag" visar på det första budet, det eviga förstabuds-evangeliet från himmelens mitt (Upp 14:6–7) utan vilket hela vårt liv och all vår tid och all vår evighet är ohjälpligt förlorade.

”Jag är Gud och det finns ingen annan” säger Herren Sebaot. Där har vi räddningen från självförgudningens förfärande synd, som är höjdpunkten av förstabudsotukt, själva spetsen i trolleriet. Och ni känner, ni Herrens heliga, hur innerligt angelägen Anden är om att rädda er från den synden. Han varnar ju er så inträngande och skarpt då ni aldrig så litet hänger er åt självbespegling och självbehag, åt det lömskt ljuvliga själväteriet och självsugeriet, åt den berusande och förtrollande sysselsättningen med sig själv, eller åt det klibbiga och dödligt befläckande kretsandet *kring* och blänkandet *med* det egna jaget. Ja, han varnar både så milt och så skarpt. Naturligtvis, ty detta är den smygande självförgudningens eller det sataniska högmodets otuktssynd. Det var genom den som Satan föll. Och därför är han så angelägen att få in den synden i världen. Och därför lirkar han in den

så smygande i skökodömet. I paddömet vinner han sitt mål. Där är självförgudningens otukt den allmänna och uppenbara världssynden. Därför kommer under detta tidsskede även sjättebudsotukten att anta de mest onaturliga och vidriga gestalter, såsom ju redan nu mycket allmänt förnimms. Naturligtvis, ty självförgudningens högmodshöjd *måste* slå över i det djupaste och vidrigaste paddträsk. – Alltså: akta er för självförgudningens boleri. Ty hela luften blir alltmer mättad av otuktsande. Det horiska skökosläktet övergår i det horiska paddsläktet. Otuktsdjävulen rycker in på jorden med hela härar av otuktsandar.

AL sid 1021–1022 (63–64 i pdf, kap.10)

Det falska profetdömets laglöshet och paddblåsning

Skökodömets laglöshet

.....

Ni Herrens heliga i alla kyrkor, träd varandra närmare och slå den heliga syskonringen kring "det gyllene altaret" på Sions berg (Upp 8:3–5). Ty de heliga i småkyrkorna kan icke vara de heliga i statskyrkan förutan, såsom icke heller de heliga i statskyrkan kan vara de heliga i småkyrkorna förutan. Ty alla *tillsammans är* **Bergskyrkan** som är andelags- och mysterie-kyrkan på det 7:e lagberget (Kap 5, sid. 32 f.), och som står himmelshögt uppöver alla skökо-, troll- och hemska mysterie-kyrkor, och som kommer att stå då de faller, och som kommer att stå i alla tider och evigheter. …..

Skökodömets paddblåsning

Vi har talat om skökodömets laglöshet, nu ett ord om dess paddblåsning.

Vi sa nyss, att denna världens djupaste hemligheter är de två laghemligheterna: Guds andelag och Satans andelag som är "syndens och dödens lag". Det kan också uttryckas så: Denna världens djupaste hemligheter är den sanne profetens "duva" och den falske profetens "padda".

"Duvan" är en ande, nämligen innerst Lamm-anden med slaktmärket. "Paddan" är också en ande, nämligen innerst vildanden från avgrunden. "Duvan" är "Andens lag" eller "de tu buden", och "paddan" är "syndens och dödens lag" eller de två mot-buden. "Duvan" är till sitt grundväsen den sionistiska förstabudsfullkomligheten, och "paddan" är till sitt grundväsen den världsälskande och jordkrypande förstabudslösheten. "Duvan" är pingsthjärtat med pingstlagen skriven i sig, "paddan" är mot-pingsthjärtat med mot-pingstlagen skriven i sig.

Kristus kom med duvan (Matt 3:16). Först *utandades* han henne över lärjungarna genom tubudsordet som är duvoevangeliet, motsatsen till skökans budlösa paddevangelium. Efter uppståndelsen *blåste* han duvan på dem (Joh 20:22). På pingstdagen *inblåste* han duvan i dem. Alltså gav han dem först den för-pingstliga rot-duvan, sedan pingst-duvan. Så blev de duvodömet som är andelagsdömet eller tubudsdömet.

.....

Men den laglöse skökoprofeten blåste padda även på Smyrna, Filadelfia och de prima grupperna i Tyatira och Sardes. Men där blåste han förgäves. Och varför? Jo, dessa prima blåste sekundligen *emot* med sin duvo-ande och blåste bort paddan för honom, så att hon for i vädret.

Och hur tillgick detta? Jo, dessa förstlingsduvor använde sina vingar *framför allt* till att oavlåtligen flyga djupare in i Herrens duvo-ande. Från detta duvo-fäste, det sälla och starka, blåste de prima duvo-ande genom den sekundliga stamgärningen och dess dagliga fruktgärningar. De stod icke som störar i Kristi ande, utan de subjektiverade eller omsatte den i just dessa gärningar, som är "de första gärningarna". De var mästare i subjektiverings- eller hushållningskonsten. Den "evangeliska" paddan som sitter "frälst" i lorthålet utanför duvo-anden, hade här ingen marknad med sina förtrollande padd-läror i Guds namn.

Ja, just från detta duvo-fäste i Jesu duvo-ande blåste de prima duvo-ande på den blåsande skökoprofeten. Och så for både han och hans padda långt bort i vädret. Hon fick aldrig något fäste hos dem. Och fick hon någon gång ett sådant, så kände de det strax och blev förskräckta och flög än djupare in i Jesu duvo-ande med slaktmärket. ……

AL sid 1032–1035 (70–72 i pdf, kap.10)

Paddömets paddblåsning

.....

Men vi behöver icke gå utrikes för att se dessa paddömets apostlar. Vi har många sådana besatta i vårt land. De är alla dessa

uppenbart antikristliga professorer, skollärare, skalder, författare, folkledare och kringresande talare, såsom vi påvisat förut. Och vad vill dessa besatta paddor? Jo, närmast vill de göra folkmassorna antikristiska så att de får till stånd en stark folkopinion, som till slut tvingar överheten att upphöja antikristendomen till lagstadgad tvångsbild. – Och när de besatta padd-apostlarna i hela världen nått detta mål hos alla folk, då är hela världen andligen samlad på det andliga Harmageddon, som ligger i alla land, där striden står på liv och död mellan kristendom och antikristendom, mellan gudsriket och satansriket, mellan duvo-dömet och paddömet. Hur söndersliten och oenig denna padd-värld än är, i ett är hon fullkomligt enig: i hatet mot Gud, hans bud och hans heliga och i förödelsen av dem.

Herrens heliga blir alltså icke fritagna från striden på Harmageddon eller upptagna före densamma. Nej, den ska de genomkämpa. Men när förstlingarnas antal blivit fullt och då de såsom det friska världshjärtat utfört sin höga världsmission intill blods på den allsmäktige Gudens stora dag, då upptas de Herren till mötes i lufthimmelen. Och nu lössläppas alla jordens vindar, som är Guds domar, och som hållits tillbaka av de fyra änglarna (Upp 7:1–3) ända tills den siste av förstlingarnas skara blivit tecknad på Harmageddon. Och nu griper den Allsmäktiges heliga vrede den gudlösa och antikristiska världen med domar så fasansfulla, att deras like aldrig skådats på jorden. Nu krossas denna värld *till livs eller till döds.* Det är den 7:e vredesskålen som är domen över det 7:e världsriket, likasom den 6:e är domen över det 6:e världsriket (Upp 16:12–17).

AL sid 1055–1056 (85 i pdf, kap.10)

Salig är den som vakar och bevarar sina kläder

……. *Upp 16:15* .....

På Harmageddon står de besatta konungarnas strid mot de heliga. Men där står också den allsmäktige Gudens strid mot de besatta konungarna. Harmageddons stora konungadag är också den Allsmäktiges stora konungadag.

På de besatta konungarnas dag ligger hela världen i deras hand. Men på den dagen ligger hela världen och alla dess demoniska konungar och folk även i den **Allsmäktiges** hand. Ty den dagen är också hans dag.

Alltså ligger de heligas Harmageddon i de besatta, demoniska och djävulska konungarnas hand. Men det ligger också i den Allsmäktiges hand ty deras dag och hans dag är samma dag.

På den dagen ligger ni, Herrens heliga, i de besatta konungarnas hand. Men deras hand ligger fast innesluten i den allsmäktige Gudens hand. Ett litet "släpp efter" av honom – och konungahanden gör sitt förödelseverk. Ett litet handtryck – och konungahanden är vanmäktig, och så ett sluttryck – och konungahanden är kramad och krossad till intet och utströdd som agnar i vind och i eld.

Så noga är ert Harmageddon bevakat, och så väl är det reglerat av den **Allsmäktige**. Om ni aldrig glömmer detta så ska ni aldrig bäva på er plågodag, som alltid är Guds dag.

Då den Allsmäktige "släpper efter" eller ropar sitt "*Rulla*!" till den mot-kerubiska vildvagnen, då utföra de besatta konungarna och folken sitt förödelseverk. Detta verk är alltså även ett verk av Gud. Ty han måste först tillåta den antikristiska världen att fullborda sitt djävulska motverk, innan han kan fullborda sitt världsfrälsningsverk. Och så fint och fast styr han allt att Harmageddons dag, som är de heligas världs-långfredag, också blir världsfödslovåndans dag som i de fyra vindarnas sluttimme bryter ned alla folk på knä inför folkens konung.

"*Stora och underbara är dina gärningar, Herre Gud Allsmäktige. –*

Alla folk ska komma och tillbedja inför dig" (Upp 15:3–4)

"Se, jag kommer som en tjuv" (Upp 16:15). Det är den Allsmäktige som kommer likt tjuven då han "släpper efter" eller då han ropar lagförbannelsens: "Rulla!" över en lagföraktande värld. Så kommer han över de besatta konungarna och deras besatta folk, och så fyller de syndamåttet på Harmageddon. Därmed kommer han också såsom tjuven över de heliga. Din Harmageddons dag, du Herrens helige, är tjuvens dag. Den kan vara vilken dag som helst. Ja, just i dag. Ty barbarerna rycker dagligen in över Eufrat. Du kan komma i strid med dem då du håller Guds bud. Och den striden kan bli *ditt* Harmageddon, på vilket du ger ditt blod för hans bud.

AL sid 1057–1058 (86–87 i pdf, kap.10)

Frågor för samtal om det tidsenliga Lammet och det falska profetdömet

1 – Varför framhåller W. att Lammet måste vara tidsenligt?

Och, vad säger det dig?

2 – Är det "tidsenliga Lammet" liktydigt med den Jesus som allmänt förkunnas i en viss tid?

Och, om inte – på vilket sätt ska Lammet då vara tidsenligt?

3 – Kvarblivna ättlingar till Solkvinnan?

4 – Det 6:e och det 7:e världsriket?

5 – Hur frambära Jesus vittnesbörd tidsenligt?

Och vilka är dina erfarenheter?

6 – Jesu vittnesbörd på profetisk grund?

7 – Var finns de kvarblivna ättlingarna?

Och vilka är dina erfarenheter?

8 – W. skriver att ättlingeförsamlingen har tre kännetecken "hon håller Guds bud, hon har Jesu vittnesbörd, hon har profetians ande". Kan vi känna igen oss och hålla med?

9 – ”Byssusdräkten” – varför skriver W. om den?

10 – I vilken relation står skökoprofeten till paddprofeten, skökan till paddan?

11 – Vad är skillnaden mellan den falske Jesus och tubuds-Jesus?

12 – Varifrån har W. fått det besynnerliga uttrycket "paddblåsning"?

13 – Skökoprofetens förhållande till sanningen?

14 – Hur kan Harmageddon samtidigt vara både den Allsmäktiges stora dag – och de besatta konungarnas dag?